

BÓG KRÓL SERCE HONOR OJCZYŻNA
WIARA TRADYCJA SZLACHTNOŚĆ WOLNOŚĆ

UNIWEERSAŁ

Króla Polski-Lehii **Leha XVII Wojciecha Edwarda I** **II Wici**

Zwołujący: Posłów Ziemskich, Marszałków, Senatorów, Kasztelanów, Wojewodów,
Starostów Ziemskich i Grodowych, zaproszonych Gości,

na Sejm Walny Koronacyjny

Korony Królestwa Polskiego-Lehii

IV Posiedzenie 2025.03.22 (sobota)

na

Ziemie Wielkopolską

Sejm Walny Koronacyjny Konstytucyjny Korony Królestwa Polskiego-Lehii Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego

22 marca A.D.2025

**w 1025. rocznicę Zjazdu Gnieźnieńskiego A.D.1000
w 1000. rocznicę koronacji Bolesława Chrobrego na Króla Polski A.D.1025**

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

Patroni Sejmu Walnego Koronacyjnego:

Święta Jadwiga Andegaweńska – Król i Królowa Polski
Błogosławiona Jolenta Helena
Święta Faustyna Kowalska
Święta Oliwia z Anagni
Królowa Matka Boża Wejherowska
Bolesław I Wielki „Chrobry”
Mieszko II Lambert
Rycheza Lotaryńska
Stanisław Leszczyński – dwukrotny Król Polski
Maria Leszczyńska – Królowa Francji
Stanisława Leszczyńska – położna z Auschwitz

Zawołanie Sejmu Walnego Koronacyjnego **III Posiedzenie:**

„A trzeba było weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się”.

- ❖ I Posiedzenie – 5 października 2024 r. – Gdańsk Oliwa.
- ❖ II Posiedzenie – 14 grudnia 2024 r. – Ziemia Świecka.
- ❖ III Posiedzenie – 18 stycznia 2025 r. - Gdańsk Oliwa.
- ❖ IV Posiedzenie – 22 marca 2025 r. – Gniezno.

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

W imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa. W imię Boga Ojca w Trójcy Jedynej. Amen.

My, Leh XVII Wojciech Edward I z Domu Leszczyńskich h. Wieniawa, z Bożej łaski Król Elekt Polski-Lehii Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Król Narodu Polskiego, Lachów, Lechów, Lechitów, Sarmatów, Wenedów, Wandalów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski, Łużycki, Wenedyjski, Wielecki, Miśnieński, Milicki, Lutycki, Wielecki, Obotrycki; Książę Lotaryngii i Barrois, Książę Bari i Rossano; Pan i Dziedzic Lehii, Rusi, Ziemi Sambijskiej, etc., etc., zgłaszający Pretensje do Królestwa Jerozolimy (dziedzictwo Bony Sforza - żony Zygmunta I Starego, wniesione do Królestwa Polskiego), zgłaszający Pretensje do Ziem zakupionych lub otrzymanych przez Polaków w USA w XVIII i XIX wieku w Teksasie (szczególnie przez Leopolda Moczygembę), zgłaszający Pretensje do Wielkiej Luizjany (należącej wcześniej do Królestwa Francji za panowania Ludwika XV oraz Marii Leszczyńskiej), wszem wobec i każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy, osobliwie Wielbnym w Bogu, Jaśnie Wielmożnym, Wielmożnym, Szlachetnie Urodzonym, Urodzonym, Senatorom, Dygnitarzom, Urzędnikom i wszystkiemu Rycerstwu, tudzież Hetmanom, Regimentarzom, etc., Uprzejmie i Wiernie Nam asystującym z Bożą Łaską Królewską, ale też wszystkim szlachetnym Polakom, którym los Ojczyzny leży na sercu, niniejszym Uniwersałem rozsyłamy:

II Wici

wzywając Was, szlachetni Polacy — według stanu i godności — Posłowie Ziemscy i Grodowi, Senatorowie Korony Królestwa Polskiego-Lehii — Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego na:

IV Posiedzenie

Sejmu Walnego Koronacyjnego Konstytucyjnego

pod wężłem

Konfederacji Generalnej Rydzyniejskiej Korony Królestwa Polskiego-Lehii A.D.2016

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny

IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 — Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

wyznaczonego
na Ziemi Gnieźnieńskiej
Wielkopolskiej
do Królewskiego Miasta
Gniezno

Sejm Walny Koronacyjny Konstytucyjny Królestwa Polskiego-Lehii będzie poświęcony przed wszystkim:

„SUPLICE GNIĘŻNIEŃSKIEJ KORONACYJNEJ”

związanej z planami koronacji Pary Królewskiej w 2025 roku — Roku Koronacyjnym — Roku Jubileuszowym — Roku Łaski Pana, etc.

Sejm Walny Koronacyjny

poprzedzony będzie (22 marca A.D.2025)

o godz. 11'00

**LXVII (67) Posiedzeniem Rady Królewskiej
w formule III (3) Posiedzenia Rady Koronacyjnej — Rady Sukcesyjnej**

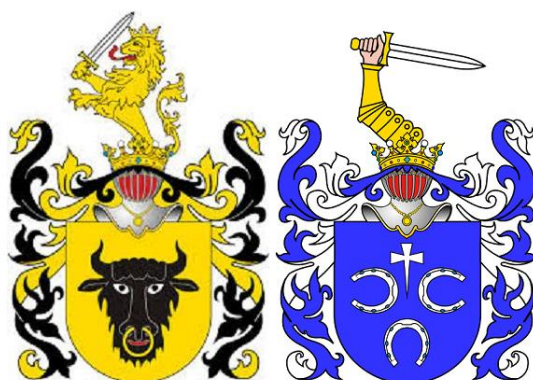
Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny

IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 — Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

**pod przewodnictwem
Pary Królewskiej
Leha XVII & Iwony Marii**

**Planowany przebieg obrad
LXVII (67) Rady Królewskiej
III (3) Rady Koronacyjnej – Rady Sukcesyjnej**

**„Nie będą więcej mówić o Tobie „Porzucona”, o krainie Twej już nie powiedzą „Spustoszona”.
Raczej cię nazwą „Moje w niej upodobanie”, a krainę twoją — „Poślubiona”.
Albowiem spodobałaś się Panu i twoja kraina otrzyma męża”.**

- ❖ **Udział w wykładzie w Muzeum Archidiecezjalnym w Gnieźnie poświęconemu koronacji na Króla Polski Przemysła II — godz. 11'00.**

Leh XVII Wojciech Edward I
Haeres Regni Poloniae-Lehiaie - Rex Electus Poloniae-Lehiaie

na **YouTube** „Rada Królewska — Koronacyjna Korony Królestwa Polskiego”
https://www.youtube.com/channel/UC42NJJPFElh_PWB9Im5c0Uw

SEJM WALNY KORONACYJNY

**Proponowany porządek obrad
SEJMU WALNEGO KORONACYJNEGO
w na Ziemi Gnieźnieńskiej
w dniu 22 marca A.D.2025
Godz. 15'00-17'00**

„Pnie się w górę tylko ten, kto jest mocno przytwierdzony do Ziemi i Narodu”.

I. Mowa Tronowa Króla Polski Leha XVII Wojciecha Edwarda I na temat:

- ❖ Koronacji Pary Królewskiej: Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego h. Wieniawa i ślubnej małżonki: Iwony Marii Leszczyńskiej h. Belina *de domo* Leszczyńskiej.
- ❖ Supliki Koronacyjnej Gnieźnieńskiej.

Uchwała

o przyjęciu „Supliki Koronacyjnej Gnieźnieńskiej”

Leh XVII Wojciech Edward I

Haeres Regni Poloniae-Lehiaie - Rex Electus Poloniae-Lehiaie

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 — Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

Województwo Kaliskie i Gnieźnieńskie

(w czasach królewskiej Rzeczypospolitej)

Województwo Kaliskie stanowiło wschodnią połowę pierwotnej Wielkopolski. Graniczyło na północy z województwem Pomorskiem, gdzie poza Noteć sięgało, na wschodzie z Inowrocławskiem, Brzesko-Kujawskim i Łęczyckiem, na południe miało Śląsk i województwo Sieradzkie, na zachód całą długość województwa Poznańskiego.

Przy podziale Polski między synów Bolesława Krzywoustego, ziemia Kaliska, jako część Wielkopolski, dostała się Mieczysławowi Staremu. Dwaj prawnicy jego: Przemysław I i Bolesław Pobożny, podzielili się w ten sposób Wielkopolską (r. 1247), że Przemysław, starszy, wziął Poznań i Gniezno, a Bolesław Pobożny Kalisz.

Bolesław (który zastąpił w kronikach trzema rzeczami: pobożnością, prawami dla żydów i znajomością sztuki wojennej), był zarazem pierwszym i ostatnim księciem kaliskim. Nie zostawiwszy bowiem synów, jeno same córki, umierając roku 1279, przekazał księstwo synowcowi swemu, Przemysławowi II Pogrobowcowi, który roku 1295 ukoronował się na króla.

Gdy później Władysław Łokietek odbudowywał całość królestwa polskiego, księstwo Kaliskie wróciło do Korony jako Kaliskie województwo i od tej pory miało swoich wojewodów.

Ogólna przestrzeń województwa wynosiła 300 mil kwadratowych. Sześć zaś powiatów, na które się dzieliło, miało rozległość: Kaliski mil kwadratowych 60, Gnieźnieński 51, Kcyński 43, Nakielski przeszło 56, Koniński niespełna 40, Pyzdrowski 50. W połowie XVI stulecia województwo Kaliskie liczyło parafii 411, miast 88 i wiosek 1869.

Herbem jego była Wieniawa, tj. głowa żubra w koronie, z pierścieniem, przechodzącym przez nozdrza, na polu w szachownicę z barwy białej i czerwonej ułożonem.

Sejmikowało razem z województwem Poznańskim w Środzie, gdzie obierano dla każdego z tych województw po 6 posłów sejmowych na jeden raz i po 2 deputatów do trybunału. Zjazd obranych posłów przed sejmem, czyli tak zwany „generał” prowincji Wielkopolskiej, zbierał się w Kole. Popis rycerstwa coroczny odbywał każdy powiat u siebie, zwykle pod miastem powiatowem, na powszechny zaś co 4 lata, w poniedziałek po św. Mateuszu (w końcu września) zbierało się całe województwo pod Środę. W Kaliszu obierano kandydatów na podkomorzego granicznego i sędziów ziemskich z całego województwa, z których król po jednym mianował dożywotnie. Tamże ulokowany był sąd ziemski a także sąd grodzki dla trzech powiatów: Kaliskiego, Kamińskiego i Pызdrskiego, oraz archiwum sądów ziemskich i grodzkich dla tychże powiatów.

Senatorów miało 8, t. j. większych czyli krzesłowych 4: arcybiskup gnieźnieński jako prymas królestwa, wojewoda kaliski, kasztelanowie: kaliski i gnieźnieński, oraz mniejszych także 4, którymi byli kasztelanowie: łędzki, nakielski, biechowski i kamiński. Z liczby 6 powiatów jeden nakielski miał swego oddzielnego grodowego starostę, a wszystkie inne, t. j. Kalisz, Gniezno, Pызdry, Konin i Kcyń, należały do jurysdykcji sądowej generała starosty wielkopolskiego. Znaczniejsze starostwa niegrodowe były: Ujśskie, Powidzkie, Odolanowskie, Kleckie, Pobiedzickie i Kolskie.

Znaczniejsze miasta w tem województwie: Kalisz, stołeczne, z obu stron rzeką Prosną oblane, Gniezno (prezydent i wiceprezydent trybunału koronnego prowincji wielkopolskiej zawsze bywali z kapituły gnieźnieńskiej wybierani), Lenda i Wągrowiec, opactwa cysterskie; Mogilno, opactwo benedyktyńskie; Trzemeszno, opactwo kanoników regularnych świętego Augustyna.

Roku 1768 z północnej połowy województwa Kaliskiego, a mianowicie z trzech jego powiatów: Gnieźnieńskiego, Kcyńskiego i Nakielskiego, utworzone zostało nowe województwo Gnieźnieńskie. Cześć powiatu Nakielskiego, która się stykała z województwem Pomorskiem, nazywano „Krainą”. W Kaliskiem zostały powiaty: Kaliski, Koniński i Pyzdrowski, wojewoda i kasztelan większy, oraz mniejszy lędzki i biechowski. W Gnieźnieńskim był odtąd nowy wojewoda i drugi kasztelan większy z mniejszymi: nakielskim i kamieńskim.

Już na początku niniejszej książki, w rozdziale o Lechii, zrobiona była wzmianka o greckim geografie Ptolemeuszu, który opisując w drugim wieku po Chrystusie drogi handlowe z Południa do Bałtyku, wymienia miasto *Calischa* jako stolicę Ligeów i naznacza mu prawie tenże sam stopień szerokości geograficznej pod jakim leży dzisiejszy Kalisz. Tegoczesny archeolog i badacz Sadowski dowiódł, że Ptolemeusz najdokładniej wskazał położenie Kalisza na drodze od Karpat ku morzu bursztynowemu. Nie ulega przeto wątpliwości, że Kalisz jest najstarszym z miast lechickich i słowiańskich. Nazwa zaś jego ma w sobie pierwiastek językowy rdzennie polsko-słowiański. Pochodzi bowiem od wyrazów: *kał*, *kałuza*, *kalić* w znaczeniu miejscowości błotnej i powstać musiała od położenia pierwotnej osady grodu na bagnistej nizinie rzeki Proсны, tam gdzie dziś znajduje się wieś Stare Miasto, jak to poświadczają nasi kronikarze.

Zobacz: <https://literat.ug.edu.pl/glogre/0018.htm>

KRÓLEWSKA DELIBERACJA PRZEDSEJMOIWA

PRZYCZYNY ZWOŁANIA PRZEZ KRÓLA ELEKTA SEJMU WALNEGO KORONACYJNEGO ZNACZENIE KORONACJI PARY KRÓLEWSKIEJ W 2025 ROKU

Zapewne wielu z Czytelników niniejszej deliberacji jest ciekawych:, po co planowana koronacja Pary Królewskiej w 2025 roku? Co to zmieni? Czy to możliwe? Etc.

Przedo wszystkim, warto uświadomić sobie, że **Naród Polski**, pozbawiony królewskiego władcy w drugiej połowie XVIII wieku, przede wszystkim przez pasywną postawę Domu Saskiego a konkretnie Fryderyka Augusta III (czytaj: „*Elektor saski Fryderyk August III wobec Konstytucji 3 maja*”, „*O sukcesję saską*” – Henryk Kocój) oraz poprzez spisek „trzech czarnych orłów” - zaborców naszej królewskiej państwowości tj. przez: Prusy (ex Brandenburgia), Rosję, Austrię, a na zapleczu politycznym - Anglię, którzy „współpracowali” ze zdradziecką, wynarodowioną magnaterią, wyhodowaną a raczej spreparowaną, jako *homo saxonicus*, w czasach ciemnoty saskiej lat 1697-1763, **nigdy nie wyrzekł się swojego królewskiego pochodzenia i swojej królewskiej natury, (o czym dalej).**

Nigdy **Naród Polski** nie zdradził Króla, a raczej było odwrotnie, szczególnie za królów saskich Wettynów: Augusta II Wiarołomnego i Augusta III Gnuśnego.

To królowie z nadania Niemiec i innych wrogów Polski i polskości, najpierw królowie-uzurpatorzy: **August II Wiarołomny** i **August III Gnuśny**, a następnie rosyjska pacynka w rękach Niemki z krwi i kości – carycy Rosji **Zofii Fryderyki Augusty von Anhalt-Zerbst**, znanej

bardziej jako **Katarzyna II**, **Stanisław II August IV Poniatowski**, zdradzili **Naród Polski**. Eksperyment z dwoma niemieckimi (saskimi) królami na polskim tronie przyniósł opłakane skutki.

Wszyscy trzej, czterej zaborcy polskiej królewskiej państwowości to de facto anglosasi, mimo, że w powszechnym obiegu fałszywie utarło się, że rozbiorcami Polski były: Prusy, Rosja i Austria.

De facto, zaborów polskiej królewskiej państwowości, dokonały trzy niemieckie Domy Panujące: Hohenzollernowie, Habsburgowie, Welfowie (Dynastia Hanowerska panująca w Anglii od 1714 roku do 1901 roku).

Warto o tym pamiętać A.D.2025, gdy anglosaski imperialny *deep state* znów podnosi rękę na Polskę!

Czy Donalda Tuska można porównać do Henryka Brühla z czasów saskich?

Przygotowania do zaborów III RP idą pełną parą – znów anarchia i podział na dwa obozy: niby patriotyczny i zdradziecki. I jeden i drugi obóz liczy na „bratnią pomoc”.

Pamiętając *finis Regnum Poloniae* z końca XVIII wieku, musimy skonstatować, że **Naród Polski dzielnie** nie poddał się wystawieniu na dziejowy sztych: na spektakularne zamordowanie własnego króla; na wyreżyserowaną we Francji „rewolucję polską” z Tadeuszem Kościuszką - polskim Robespierre’em na czele.

Stanisław II August IV Poniatowski był przygotowywany przez Anglię i Niemcy, a następnie niby Rosję do roli zdrajcy Narodu Polskiego – do roli **narodowego Judasza**.

Zapewne, sam **Stanisław II August IV Poniatowski**, pamiętając dokonania własnego ojca imiennika: Stanisława — Kasztelana Krakowskiego, sam zdawał sobie sprawę z przypisanej mu roli „Judasza Narodu Polskiego”, którą nie chciał odgrywać perfekcyjnie, a nawet można pokusić się o tezę, że zwołując Sejm Walny Konstytucyjny Wielki w latach 1788-1792 przeszedł na kilka lat na stronę Narodu Polskiego (Król z Narodem — Naród z Królem).

Dlatego też *ad hoc* została wzniesiona przez masonerię wszelkiej maści tzw. „rewolucja francuska”, by polscy patrioci nie mieli gdzie uciekać i nie mieli gdzie się skutecznie organizować. By „zaraza” polskiej „chrześcijańskiej monarchii konstytucyjnej” nie rozlała się na inne monarchie absolutne.

To we Francji przeprowadzono „próbę generalną” obalenia polskiej monarchii konstytucyjnej, w postaci spektakularnego obalenia monarchii francuskiej — ze ścięciem niby zdrajcy Francji - króla Francji Ludwika XVI - wnuczka Marii Leszczyńskiej (prawnuczka Stanisława I Leszczyńskiego) oraz Marii Antoniny Austriaczki, by pogrozić palcem wahającej się wobec planów całkowitej anihilacji Królestwa Polskiego, Austrii.

Gdy w Królestwie Polskim w latach 1788-1792 obradował Sejm Walny Konstytucyjny, we Francji równoległe rozszalała się niby spontaniczna rewolucja z gilotyną w herbie.

I to w sytuacji powołania do życia w wersalu nowego bytu politycznego — państwa pod protekcją Króla Francji — Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA).

Mord Króla i Królowej Francji niby wyzwolił Francuzów ale na pewno wyzwolił Amerykanów spod protekcji Francji. **Is fecit, cui prodest — Ten uczynił, komu (to) przyniosło korzyść.**

Gdy w Polsce obradowano nad reformą ustrojową w latach 1788-1792 zalecaną w „*Głosie wolnym wolność ubezpieczającym*” przez Stanisława I Leszczyńskiego już w roku 1733, we Francji zmieniano rewolucyjnie chrześcijańską monarchię w masońską dwupartyjną (jakobini i żyrondyści) antykatolicką republikę, uwalniającą USA spod swojej protekcji.

Osobistą porażkę, emisariusza rewolucji francuskiej na Polskę, odniósł zagorzały jakobin Tadeusz Kościuszko (był świadkiem na egzekucji Ludwika XVI w Paryżu), który nie uzyskał zgody **Narodu Polskiego** — Mieszkańców Warszawy, do wywołania „rewolucji polskiej”, zwanej dla niepoznaki „insurekcją kościuszkowską”, jako bliźniaczej siostry „rewolucji francuskiej”, z planowanym, spektakularnym finałem tj. z zamordowaniem własnego króla — zdrajcy, mimo, że w przypadku Królestwa Polskiego, w odróżnieniu od Francji, faktycznie Król Stanisław II August IV Poniatowski, od pewnego momentu, zdrajcą był.

Prowokacja Kościuszki nie powiodła się, co jednakowoż nie przeszkodziło późniejszym historykom zrobić z polskiego Robespierre'a — Tadeusza Kościuszki — bohatera narodowego jako Pierwszego Naczelnika, walczącego na kosa z armią rosyjską (sic!). Kolejny Naczelnik, bardziej skuteczny, pojawił się w 1918 roku, likwidując w cztery dni (sic!) Radę Regencyjną. Z kolejnymi Naczelnikami mamy do czynienia do dziś w ramach III RP. Naczelnikiem był Jarosław Kaczyński, Naczelnikiem jest Donald Tusk. Szczególnie ten drugi, jak Piłsudski z Magdeburga, zajął z Brukseli. Po czym poznać współczesnego Naczelnika? Po fanatycznie kultowym (kult jednostki) stosunku do Piłsudskiego i Kościuszki!

Upadaliśmy jako Królestwo Polskie, niby po nieudanej insurekcji, podczas gdy *de facto* upadaliśmy po udanej prowokacji jakobina - Naczelnika Tadeusza Kościuszki (zabory) oraz neojakobina Józefa Piłsudskiego (II Wojna Światowa). Do czego mogą doprowadzić kolejni Naczelnicy, nietrudno się domyślić!

Nie udało się zaborcom na długo wymazać z mapy Europy i Świata Królestwa Polskiego, które już w 1815 roku wskrzesił car Rosji i Król Polski (unia personalna) Aleksander I

Romanow, a 5 listopada 1916 roku uczynili to samo „Aktem 5-go Listopada”, cesarz Niemiec - Wilhelm II oraz cesarz Austrii i Król Węgier - Franciszek Józef.

Niestety, kolejny polski „Robespierre” tj. Józef Piłsudski (*modus operandi* Tadeusza Kościuszki), jako „**Drugi Naczelnik Państwa**” zniszczył zamachem stanu w dniach 11-14 listopada 1918 roku, poprawionym w maju 1926 roku, marzenia Polaków o odrodzonym Królestwie Polskim. Stąd tak hucznie obchodzi się rocznicę 11 listopada 1918 roku, jakoby odrodzenia państwa polskiego, a *de facto* rocznicę neojakobińskiego zamachu stanu i proklamacji „**I Republiki Polskiej**” pod mylną nazwą „**II RP**”.

Sama nazwa „**II RP**” oznacza, że świadomie odcięto się od dziedzictwa Królestwa Polskiego — potocznie nazywanego „**I Rzeczpospolitą**”.

Czy druga matka jest tym samym, co matka rodzona? Czy to nie przypadkiem — macocha?

Niby czego mają się Polacy wstydzic za „**I Rzeczpospolitą**”?

Czy mają się Polacy wstydzic za: [Mieszka I](#), [św. Wojciecha](#), [Bolesława Chrobrego](#), [św. Stanisława](#), [Władysława Łokietka](#), [Kazimierza Wielkiego](#), [św. Jadwigę](#), [Władysława Jagiełłę](#), [Zygmunta Starego](#), [Zygmunta II Augusta](#), [Mikołaja Kopernika](#), [Hołdy Pruskie](#), [Bitwę pod Grunwaldem](#), [„Bitwę pod Beresteczkiem](#), [Wiktorię Wiedeńską](#), [Sejm Walny](#), [Konstytucję „Nihil Novi”](#), etc?

Ówczesny eksperyment ustrojowy na Narodzie Polskim, w postaci „I Republiki Polskiej” zakończył się II Wojną Światową i śmiercią 6-11 mln Polaków (sic!).

Kolejny eksperyment ustrojowy w postaci „PRL” („II Republika - Ludowa”) zakończył się powojenną eksterminacją polskich niedobitków — patriotów (około 200-400 tys. zamordowanych Polaków m.in. poprzez mordy sądowe oraz ciężkie warunki więzienne) oraz emigrację polityczną z Polski ponad 10 mln Polaków.

Obecny eksperyment ustrojowy w postaci „III Republiki Polskiej” alias „PRL-bis” właśnie trwa! Znakiem firmowym tego eksperymentu jest ubytek roczny ok. 120 tyś. Polaków — jako tzw. „niz demograficzny” i emigracja ekonomiczna na poziomie kilku milionów Polaków.

Wychodzi na to, że **Naród Polski** pod przewodnictwem przedstawicieli władzy „III RP”, postanowił w pełni świadomie popełnić „zbiorowe samobójstwo narodowe”.
Za kilkadziesiąt lat ma nas Polaków nie być i to w sytuacji możliwego braku wojny.
Wariant przyspieszenia dopolonizacji poprzez szybszą depopulację Polski za pomocą wojny, zapewne też jest poważnie brany pod uwagę.

Na początku XVIII wieku **Dom Leszczyńskich** z Rafałem Leszczyńskim (1650-1703) — podskarbis wielkim koronnym na czele, a następnie po zamordowaniu Rafała, z jego synem Stanisławem, sprzeciwił się wrogiemu przejęciu państwa polskiego przez saskich Wettynów — uzurpatorów.

Niestety, *nec Hercules contra plures!*

W latach 1703-1709 **Dom Leszczyńskich** uczynił wiele, by uchronić Polskę przed rozbiorami sasko-rosyjskimi (rozmowy Augusta II z Piotrem I w Rawie Ruskiej w roku 1699).
Konfederacja Wielkopolska zamieniona w Warszawską roku 1703, doprowadziła do elekcji i koronacji Stanisława Leszczyńskiego w 1705 roku.
Po klęsce połtawskiej roku 1709 Król Stanisław Leszczyński i Królowa Katarzyna Opalińska z dziećmi i rodziną emigrują z Polski.

W latach 1733-1736 **Dom Leszczyńskich** uczynił wiele, by uchronić Polskę przed rozbiorami sasko-pruskimi (rozmowy Augusta II z przedstawicielem elektora pruskiego Fryderyka Wilhelma I, Fryderykiem Wilhelmem von Grumbkow w Krośnie Odrzańskim pod koniec stycznia 1733 roku).

Stanisław Leszczyński wraca w przebraniu (pod ryzykiem śmierci) w 1733 roku do Polski jako zięć Króla Francji – Ludwika XV i zostaje ponownie wybrany na Króla Polski.

Po pobycie w Gdańsku 1733/1734 i Królewcu, w roku 1734-1736, Stanisław Leszczyński abdykuje, zostając Księciem Lotaryngii i Bar, aż do śmierci, w roku 1766.

W latach 2014-2025 **Dom Leszczyńskich** kolejny raz staje w obronie ratowania Polski.

Jak widać z powyższego, **Dom Leszczyńskich**, podobnie jak **Naród Polski**, nigdy nie pogodził się z utratą królewskości **Narodu Polskiego** - utratą polskiego, rodowitego monarchy – Piasta – Lacha – Lehity.

Jako Dom prześladowany przez Sasów i marginalizowany przez nuworyszki – nowobogacką neosaską magnaterię XVIII wieku – usunęliśmy się w cień, koncentrując na przetrwaniu Rodu. Mając we krwi sztukę rządzenia, zajęliśmy się po saskiej konfiskacie majątków Domu Leszczyńskich, wprawdzie zarządzaniem majątkami innych, a następnie, podczas zaborów, zajęliśmy się rzemiosłem jako wolnym zawodem; wykonywaliśmy użyteczne zawody: szewców, kołodziejów, krawców, produkowaliśmy pianina, atrament, etc.

Mało, kto wie, że Fryderyk Chopin często grał na pianinie od Leszczyńskich, a przedwojenni polscy oficerowie nosili buty tzw. „oficerki” przede wszystkim od „Leszczyńskiego”.

Co ważne, nie zajmowaliśmy się podczas zaborów karierami urzędniczymi. Podobnie było w II RP (z wyjątkami) oraz w PRL i III RP (z wyjątkami).

Podczas tzw. „Procesu Brzeskiego” lat 1931/1932 sędzia Stanisław Leszczyński, jako jedyny ze składu trzyosobowego sędziów, złożył od sentencji wyroku skazującego tzw. *votum separatum*, opowiadając się za uniewinnieniem wszystkich oskarżonych.

Wydaje się, że Opatrzność tak pokierowała losami Rodu Leszczyńskich, by mogli po prawie 300 latach, podnieść z czystym sumieniem, koronę Królestwa Polskiego.

Znakiem Opatrzności, wskazującymi na nas Leszczyńskich, jako wskrzesiciele Królestwa Polskiego, jest fakt tzw. **legitymizmu** sprawowania władzy królewskiej.

Od czasów starolechickich aż do Bolesława Śmiałego, mieliśmy monarchię dziedziczną. Bolesław Krzywousty, jako książę czasów rozbitcia dzielnicowego, próbował opisać w tzw. „Testamencie Krzywoustego” *zasady sukcesji dziedzicznej*, wskazując na księcia krakowskiego jako Seniora wszystkich książąt. Wyraźnie widać tu koncepcję sukcesji Kościoła Rzymskiego, gdzie każdorazowy biskup Rzymu jest jednocześnie głową Kościoła rzymsko-katolickiego. Krzywousty nie upierał się przy swojej osobistej koronacji.

Koncepcja Krzywoustego nie wytrzymała próby czasu, ale została uszanowana przez Władysława Łokietka i Jadwigę Kaliską, którzy 20 stycznia 1320 roku, jako m.in. książę i księżna Krakowa, zostali jednocześnie ukoronowani na odpowiednio: Króla i Królową Polski w Krakowie, na Wawelu, przez Arcybiskupa Gnieźnieńskiego Janisława.

Co ważne, Władysław Łokietek zatroszczył się o sukcesję, metodycznie wprowadzając swojego syna Kazimierza w arkana władzy królewskiej.

W dniu 25 kwietnia 1333 roku, nieco ponad miesiąc od śmierci Łokietka, arcybiskup Janisław koronował parę monarszą tj. Kazimierza i Annę (Aldonę) Giedyminównę na odpowiednio Króla i Królową Polski. Ten sam Arcybiskup Gnieźnieński Janisław zdążył przed swoją śmiercią

koronować drugą żonę Kazimierza: Adelajdę Heską w dniu 29 września 1341 roku. Sam Janisław zmarł kilka miesięcy później tj. 4 grudnia 1341 roku.

Po bezdzietnym Kazimierzu Wielkim zapanowała konsternacja i na Tron Polski jako koronowany Król Polski wstąpiła Jadwiga Andegaweńska ur. 3 października 1373, jako krewna Kazimierza ze strony siostry Elżbiety (Jadwiga była córką Ludwika Węgierskiego - syna Karola Roberta i Elżbiety Łokietkówny - oraz Elżbiety Bośniaczki.

Następnie, po wyjściu Jadwigi za mąż za Władysława Jagiełłę nastąpiła w Polsce Dynastia Jagiellonów, a po bezpotomnej śmierci Zygmunta II Augusta i po krótkim epizodzie królowania Henryka III Walezego i Stefana Batorego, nastąpiła skoliigacona z Jagiellonami Dynastia Wazów. Wówczas istotną rolę, na wzór Jadwigi Andegaweńskiej, odegrali: Anna i Katarzyna Jagiellonki.

Mimo, że ostatni Waza - Jan II Kazimierz z żoną Ludwiką Marią jako bezdzietna para (ich dwójka dzieci zmarła w dzieciństwie) nawoływali do modyfikacji ustrojowej Królestwa Polskiego tj. do elekcji *vivente rege*, to przekupiona szlachta, przede wszystkim przez Habsburgów, (Lubomirscy – bratobójcza „Bitwa pod Mątwami A.D.1666”), opowiadała się za całkowicie wolną elekcją, czyli odejściem od monarchii dziedzicznej – dynastycznej w kierunku pełnej monarchii elekcyjnej.

Żaden z kolejnych polskich królów elekcyjnych nie stworzył klasycznej Dynastii Panującej, czyli co najmniej dwóch panujących przedstawicieli z tej samej rodziny.

Nie udało się to ani Michałowi Wiśniowieckiemu ani Janowi III Sobieskiemu; nie udało się to Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu.

Częściowo udało się to Stanisławowi Leszczyńskiemu, ponieważ panował dwukrotnie (dzisiaj powiedzielibyśmy – dwie kadencje), czyli jakby stworzył **Dynastię Panującą Leszczyńskich** (unia personalna dwukrotnie panującego członka tego samego Domu Panującego).

Mimo, że wrogowie monarchii dziedzicznej wiedzieli w 1704 roku, podczas pierwszej elekcji Stanisława Leszczyńskiego, że nie ma on męskiego potomka, więc nie zapewni Dynastii, to nie mogli przewidzieć, że ten sam monarcha będzie panował dwukrotnie, poddając się dwóm elekcjom, zakładając tym samym *ipso facto* i *de iure* **Dynastię Panującą Leszczyńskich**.

Czy można mówić o Dynastii Saskiej?

Dwaj pierwsi Sasi na polskim tronie to klasyczni uzurpatorzy.

Podczas wolnej elekcji, po śmierci Jana III Sobieskiego, w dniu 27 czerwca 1697 roku został obrany na Króla Polski – Franciszek Ludwik de Bourbon-Conti (1664-1709).

Rosja, Austria i Brandenburgia (późniejsze Prusy) zjednoczyły się wobec jego kontrkandydata – elektora Saksonii Fryderyka Augusta I, wprowadzając go zbrojnie na tron Polski, jako Augusta II Wiarołomnego, dzięki pieniądзом żydowskich domów bankowych: Issachara Berenda Lehmana i Samsona Wertheimera.

Syn Augusta II Wiarołomnego, Fryderyk August II, wstąpił na tron Polski, jako August III Gnuśny, podobnie bezprawnie jak ojciec tzn. po wolnej elekcji 1733 roku, na której na Króla Polski obrano prawie jednogłośnie, po raz drugi, Stanisława Leszczyńskiego.

Wówczas, na podstawie tzw. „Traktatu Leowenwolda” („Trzech Czarnych Orłów”) z 13 grudnia 1732 roku, nastąpiła zbrojna interwencja Rosji i Saksonii z planem osadzenia na tronie polskim, Sasa – uzurpatora, Augusta III Gnuśnego.

Stanisław Leszczyński musiał kolejny raz, jako prawowity Król Polski, uciekać z Polski; został w ramach międzynarodowego porozumienia wiedeńskiego, księciem Lotaryngii i Bar.

Konstytucja z 3 maja z 1791 roku („O Formie Rządu”) określiła ustrój Polski na: **monarchię elekcyjno-dziedziczną**.

Elekcyjną, co do wyboru Domu Panującego (Familii Panującej) — Dynastii Panującej, ale dziedziczną aż do wygaśnięcia obranej elekcyjnie Dynastii (Familii) Panującej.

Fragment z Konstytucji 3 Maja 1791 roku:

„Dynastia przyszłych królów polskich zacznie się na osobie Fryderyka Augusta, dzisiejszego elektora saskiego, którego sukcesorem de lumbis z płci męskiej tron polski przeznaczamy. Najstarszy syn króla panującego po ojcu na tron następować ma. Gdyby zaś dzisiejszy elektor saski nie miał potomstwa płci męskiej, tedy mąż przez elektora za zgodą stanów zgromadzonych córce jego dobrany zaczynać ma linię następstwa płci męskiej do tronu polskiego. Dla czego Maryję Augustę Nepomucenę, córkę elektora, za infantkę polską deklarujemy, zachowując przy narodzie prawo, żadnej preskrypcji podpadać nie mogące, wybrania do tronu drugiego domu po wygaśnięciu pierwszego.”

Rodzi się pytanie czy ta konkretna Dynastia Panująca, opisana w Konstytucji 3 maja 1791 roku, objęła tron?

Odpowiedzi na tak postawione pytanie udzielają dwie książki prof. Henryka Kocója pt.:

1. „O sukcesję saską”
2. „Elektor saski Fryderyk August III wobec Konstytucji 3 maja”.

W największym skrócie: ani elektor saski Fryderyk August ani jego córka - Maria Nepomucena Augusta Wettyn nie wyrazili zainteresowania objęciem tronu w Polsce, i w konsekwencji ta linia sukcesyjna wygasła wraz ze śmiercią Fryderyka Augusta (zm. 5 maja 1827 w Dreźnie) bez męskiego potomka oraz w związku z bezżeństwem i bezpotomnością Marii Nepomuceny Augusty Wettyn, zmarłej 14 marca 1863 roku w Dreźnie.

Zastosowanie miał wówczas zapis (klauzula) Konstytucji z 3 maja 1791 roku mówiący o prawie Sejmu Walnego elekcyjnego do **...wybrania do tronu drugiego domu po wygaśnięciu pierwszego.**

Dokładnie na tej podstawie prawnej, w dniu 16 lipca 2016 roku, Sejm Walny Elekcyjny w Gdańsku Oliwie wybrał Dynastię Panującą Leszczyńskich oraz konkretny Dom Panujący – Familię Panującą z tejże Dynastii tj. Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego (ur. 5 stycznia 1960 w Myszkowie) i Iwonę Leszczyńską (ur. 13 sierpnia 1961 r. w Jaworznie) oraz ich dziedziców – Linie Sukcesyjną w osobach ich dzieci, poczynając od najstarszego syna.

Formalnie wybór elekcyjny do tronu oznaczał i oznacza w praktyce, że kolejna Dynastia Panująca – Familia Panująca Królów Polski, zaczęła się 16 lipca 2016 roku od osoby Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego - Króla i Jego żony Iwony Leszczyńskiej – Królowej, oraz ich dzieci – sukcesorów.

Wracając do wywodu historycznego należy dodać, że międzyczasie pierwszego i drugiego panowania Stanisława Leszczyńskiego, na tron Królowej Francji wstąpiła córka Stanisława Leszczyńskiego i Katarzyny Opalińskiej - Maria Karolina Zofia Felicja Leszczyńska, która 15 sierpnia (per procura) i 4 września 1725 roku wzięła ślub z Królem Francji - Ludwikiem XV.

Sam Stanisław Leszczyński i Katarzyna Opalińska, zostali koronowani odpowiednio na Króla i Królową Polski w dniu 4 października 1705 roku w kościele pw. Jana Chrzciciela w Warszawie. Rozpoczęło się wówczas ich Pierwsze Panowanie do roku 1709, gdy musieli opuścić Polskę po klęsce połtawskiej.

Podczas elekcji 12 lipca 1704 roku, zarzucano Stanisławowi Leszczyńskiemu, że został obrany na króla pod eskortą wojsk szwedzkich Karola XII, więc Stanisław Leszczyński poddał się pod wybór wolnej elekcji A.D.1733.

W dniu 12 września 1733 roku (29 lat później), podczas wolnej elekcji, po nagłej śmierci Augusta II Wiarołomnego, Stanisław Leszczyński został obrany po raz drugi Królem Polski.

W dzisiejszym języku potocznym, można powiedzieć, że został obrany na drugą kadencję królewskiego panowania.

W rzeczywistości Stanisław Leszczyński na serio traktował swoje Pierwsze Panowanie i swoją koronację; nie pozwolił się koronować po raz drugi.

Warto zauważyć, że jako Leszczyńscy nie odcinamy się od Stanisława Leszczyńskiego; wręcz przeciwnie. Co prawda nie jesteśmy w sensie genealogicznym „zstępni” (potomkami) Króla Stanisława Leszczyńskiego ale jesteśmy z Nim spokrewnieni jako „wstępni”, czyli mamy, tak Król jak Królowa, wspólnego przodka ze Stanisławem Leszczyńskim, którym jest **Rafał Leszczyński h. Wieniawa ur. 1526, zm. 1592** — Wojewoda Brzesko-Kujawski, Marszałek Sejmu Walnego, przywódca ruchu egzekucyjnego — syn **Jana Leszczyńskiego** — Kasztelana Brzeskiego i **Marii de Marcellanges** — Damy Dworu Anny de Fooix-Candale — trzeciej żony Władysława II Jagiellończyka - Króla Czech, Węgier i Chorwacji.

Chrześcijański rytuał koronacyjny przewiduje „namaszczenie (pomazanie) króla”, które jest dożywotnie. Zgoda Stanisława Leszczyńskiego na drugą elekcję nie oznaczała drugiego namaszczenia ale oznaczała podtrzymanie i uwiarygodnienie pierwszego wyboru elekcyjnego (swoiste votum zaufania).

Z drugiej zaś strony, tym podwójnym Panowaniem, Stanisław Leszczyński, utworzył *de facto* i *de jure* **Dynastię Panującą Leszczyńskich** w postaci unii personalnej dynastycznej. Kolejny obiór tego samego króla po 29 latach, oznacza pełne votum zaufania do Jego osoby a przede wszystkim, do **Domu Panującego Leszczyńskich**, tworząc w tym momencie **Dynastię Panującą**. Prawdopodobnie, tak Stanisław Leszczyński jak Maria Leszczyńska planowali, że któreś z dzieci Marii Leszczyńskiej i Ludwika XV lub ich wnuków lub prawnuków obejmie polski tron. Najbliżej tego był legitymistyczny tytularny Król Francji - **Ludwik Stanisław Xsawery de Bourbon** (późniejszy Król Francji **Ludwik XVIII**), przebywający w latach 1801-1804 w Warszawie i Białymstoku. Był on wnuczkiem Marii Leszczyńskiej a prawnuczkiem Stanisława Leszczyńskiego. Jego matką była Maria Józefa Wettyn — córka Augusta III Gnuśnego. Reprezentowała, więc trzy Linie Dynastyczne — Bourbonów, Leszczyńskich i Sasów. Niestety, obowiązywała wówczas Linia Dynastyczna saska, wpisana do Konstytucji 3 Maja 1791 roku (o czym wyżej). Kto wie, co by się wydarzyło gdyby w Konstytucji 3 Maja 1791 roku wpisano Dom Panujący Bourbon-Leszczyński?

Zapewne obawiano się powtórki czynu Henryka III Walezego.

Co ciekawe, już jako intronizowany Król Francji, **Ludwik XVIII**, wprowadził w 1814 roku do obiegu ustrojowego tzw. „Kartę Konstytucyjną” gwarantującą dwuizbowy Parlament, składający się z Izby Parów — powoływanej przez Króla i Izby Deputowanych Departamentalnych składających się z osób z wysokim cenzusem majątkowym.

Mimo zastrzeżeń, wówczas tj. w XIX wieku, to Francja naśladowała nasze wzorce ustrojowe z końca XVIII wieku i przykre jest, że Piłsudski wzorował Konstytucję Marcową 1921 roku na „rewolucyjnej” konstytucji ówczesnej, już w pełni republikańskiej, Francji — tj. III Republiki Francuskiej.

Co ciekawe, Konstytucja III Republiki Francuskiej składała się wówczas z trzech oddzielnych aktów prawnych. Czy coś nam to nie mówi?

Pamiętajmy, że Francuzi liczą I Republikę Francuską od 1792 roku.

W Polsce utarło się, że I Republiką (Rzeczpospolitą) było Królestwo Polskie (sic!).

Sugerujemy (o czym więcej wyżej) by: „II RP” nazywać „I RP”; by „PRL” nazywać „II RP” i wtedy, obecna „III RP” jest chronologicznie poprawna.

W 1815 roku w buty Robespierre’a z 1789 roku wszedł zesłany na Elbę Napoleon, który powraca do Paryża i który dokonał bezkrwawej powtórki rewolucji francuskiej A.D.1789 z tą różnicą, że ucieczka Ludwika XVIII z Paryża, w odróżnieniu od próby ucieczki Ludwika XVI, tym razem powiodła się. Po klęsce Napoleona pod Waterloo Ludwik XVIII wraca w lipcu 1815 roku do Paryża, a Napoleon zostaje zesłany na wyspę św. Heleny.

Ludwik XVIII rządził Francją do swojej śmierci w 1824 roku.

Leszczyńscy, mimo prześladowania ich przez Sasów, mimo sekwestrów majątków Leszczyńskich w: Rydzynie, Lesznie, Gołuchowie, Kaliszu, Baranowie, Warszawie (Pałac Leszczyńskich – obecna siedziba Magistratu Warszawy i Jurydyki Leszno; Pałac Leszczyńskich a konkretnie Stefana Leszczyńskiego, zwany obecnie „Pałacem Saskim”, Pałac w Milanowie, zwany obecnie Wilanowem), etc., potrafili w pierwszej połowie XVIII wieku zaistnieć w Europie, jako znaczący **Dom Panujący**, poprzez mariaż Marii Leszczyńskiej z Ludwikiem XV.

Złośliwcy, nie znając fortuny i znaczenia Domu Leszczyńskich w Polsce, mówili w 1725 roku o Marii: „królowa bez posagu”. Jednocześnie, powszechnie wiadomo, że Francja zawdzięcza Marii Leszczyńskiej 43-letnie dobre królowanie i inkorporację Lotaryngii do Francji (największy posag w historii Francji a może i świata).

To wnuczek Marii Leszczyńskiej – Ludwik XVI stoi za „Pokojem Wersalskim” z 3 września 1783 roku, kończącym wojnę pomiędzy Francją a Anglią na kontynencie Ameryki Północnej,

przewidującym uznanie niepodległości, a *de facto* i *de jure* powołanie do życia odrębnego państwa pod protekcją Francji – „Wielkiej Luizjany” bardziej znanego pod nazwą „Stany Zjednoczone Ameryki” (USA).

Podczas Kongresu Wiedeńskiego 1815 roku, po wojnach napoleońskich, szukano podstawy prawnej dla tronów panujących w Europie. Ustalono wówczas **zasadę legitymizmu** tzn. prawo do tronu, panujących już w historii dynastii. Zamknięto wówczas listę uprawnionych dynastii.

Kunktatorzy m.in. w osobie Adama Jerzego Czartoryskiego, którzy sami nie podnieśli korony w drugiej połowie XVIII wieku, a posłużyli się, za namową carycy Katarzyny, skoligaconym z nimi Stanisławem Poniatowskim, nagle uprzytomnili sobie, że nie można całe życie stać w drugim szeregu (ówczesny *deep state*). Wywodzili, więc inny legitymizm, tzw. „legitymizm narodowy” tzn., że *„porządek naturalny i moralny rodzaju ludzkiego może się utrzymać, a święty cel jego na ziemi może być uszanowany i nie narażony na szwank, pod tym tylko warunkiem, że naród pozostanie tym, czym zawsze był i czym ma prawo pozostać”*.

Chodziło Czartorskiemu o to, że królestwa są ze swej istoty naturalnym porządkiem rzeczy miłym Panu Bogu (*casus Wieża Babel*) i że prawdziwe królestwo jest królestwem narodowym, a każdy król to *de facto* przewodnik stada danego narodu.

Przekładając to na język współczesnej myśli politycznej: historyczny Naród Polski – ex Lehicki, w naturalnym porządku rzeczy, określający się jako naród królewski, i mający królewską historię, ma prawo mieć swojego narodowego, a nie obcego króla; ma prawo mieć swój, a nie obcy Dom Panujący – ma prawo mieć swoją, a nie obcą Dynastię Panującą.

Trudno z tymi poglądami się nie zgodzić!

Paradoksalnie jednak, Dom Leszczyńskich, kwalifikuje się tak do koncepcji „legitymizmu dynastycznego” jak do koncepcji „legitymizmu narodowego”. Inne Domy mają z tym problem.

Jednocześnie, należy odróżnić państwo polskie np. „III RP” z obywatelami polskimi od Narodu Polskiego, którego w „państwie obywatelskim” jest zdecydowanie mniej – może 40%-70%.

Właśnie ta odrębność narodowa ma prawo mieć swojego narodowego króla - Króla Narodu Polskiego, zwanego potocznie Królem Polski. I dobrze, by taki król i królowa pochodzili z Domu powszechnie uznawanego za narodowo-dynastyczny; by miał królewskie korzenie.

W obecnym „Sejmie” na Wiejskiej, przedstawiciele Narodu Polskiego jest zapewne mniej niż 30%. Premierem „III RP” (Donald Tusk) jest człowiek, który brzydzi się polskością i wręcz się z polskości naśmiewa, a Prezydentem (Andrzej Duda) jest człowiek, który bardziej kocha Naród Ukraiński niż Polski, a za żonę ma osobę pochodzenia żydowskiego, czyli taki człowiek, który z dużym prawdopodobieństwem nie w 100% reprezentuje interes Narodu Polskiego.

I nie chodzi to o obrażanie kogokolwiek ale o skonstatowanie faktów!

Dlatego właśnie Polacy, w imieniu Narodu Polskiego, wybrali na Sejmie Walnym Elekcyjnym w dniu 16 lipca 2016 roku, w dzień Matki Bożej Szkaplerznej, swoich naturalnych, narodowych reprezentantów w osobach Króla Polski – elekta Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego i Królowej Polski – elekt – Iwony Marii Leszczyńskiej *de domo* Leszczyńskiej.

Po kalendarzowych 9 latach „nowicjatu” („narzeczeństwa”) (król elekt, królowa elekt), przyszedł czas na ukoronowanie tego Aktu Elekcyjnego, w postaci Koronacji Pary Królewskiej w 2025 roku, czyli jakby formalnych „zaślubin” Pary Królewskiej z Najjaśniejszą Rzeczypospolitą – Królestwem Polski-Lehii.

Od tej pory, Naród Polski, będzie miał swoich reprezentantów w Naczelnych Organach Władzy; będzie miał Króla i Królową - **Urząd Ostatniego Słowa.**

Nie martwi nas fakt, że ktoś powie, że takiego organu lub urzędu nie ma w Konstytucji z 1997 roku, ponieważ w tej Konstytucji nie ma też na przykład „Państwowej Komisji Wyborczej”.

Jesteśmy natomiast uwzględnieni w Konstytucji z 3 maja 1791 roku, w której nie ma z kolei urzędu Prezydenta czy Premiera, a którą to Konstytucję Polacy gremialnie świętują corocznie w dzień Matki Bożej Królowej Korony Polskiej – 3 maja, w odróżnieniu od Konstytucji z 1997 roku, która nie cieszy się żadnym świętowaniem w Narodzie Polskim.

Czy można żyć w państwie z dwoma Konstytucjami?

Naszym zdaniem tak i nie znamy żadnego aktu prawnego, żeby tego zabraniał.

Nasi przodkowie, sprawy wielkiej wagi załatwiali poprzez tzw. Konstytucję, więc w systemie wielokonstytucyjnym żyliśmy dziesiątki, jak nie setki lat wcześniej i nie zdając sobie z tego sprawy, żyjemy tak do dzisiaj.

Zresztą dożyliśmy czasów, gdy wiele organów konstytucyjnych z Konstytucji z 1997 roku jest podważanych i nie uznawanych np. Trybunał Konstytucyjny czy Sąd Najwyższy.

Jeden niekonstytucyjny (wg Konstytucji z 1997 roku) organ więcej, nikomu nie powinien przeszkadzać!

W czerwcu 1318 roku, w opactwie cystersów w Sulejowie, odbył się historyczny zjazd rycerstwa, możnowładców i duchowieństwa, podczas którego podpisano prośbę do papieża o zgodę na koronację nowego władcy Polski – Władysława Łokietka. Dokument nazwany później **Supliką Sulejowską**, był jednym z najważniejszych w historii naszego kraju, zainicjował, bowiem zjednoczenie państwa polskiego po ponad 200 latach rozbitcia dzielnicowego.

Więcej: <https://dzieje.pl/dziedzictwo-kulturowe/obchody-705-rocznicy-podpisania-supliki-sulejowskiej-odbeda-sie-w-niedziele>

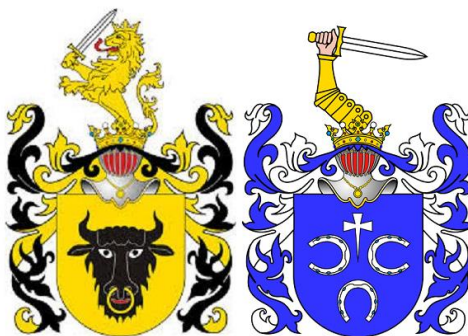
Podobnie, w dniu 22 marca 2025 roku, w Gnieźnie planujemy zwołanie Sejmu Walnego Koronacyjnego, w celu przyjęcia „**Supliki Koronacyjnej Gnieźnieńskiej**” w skrócie „**Supliki Gnieźnieńskiej**” jako odpowiednik „**Supliki Sulejowskiej**” sprzed 707 lat.

Mamy nadzieję, że dokument ten definitywnie zainicjuje zjednoczenie państwa polskiego po ponad 200 latach interregnum.

Dano 15 marca A.D.2025 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej, w Dziesiątym Roku Naszego Panowania, W 1025. rocznicę Zjazdu Gnieźnieńskiego A.D.1000.

Leh XVII Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

**REGULAMIN OBRAD
SEJMU WALNEGO
KORONACYJNEGO**
skonfederowanego
Konfederacją Generalną Rydzyńską A.D.2016
KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII

Na Sejmie Walnym skonfederowanym Królestwa Polskiego obradujemy na podobieństwo obrad naszych przodków.

Każdy Senator ma prawo do **Vota Senatorskiego** – opinii o stanie Królestwa i pilnych, niezbędnych decyzji, jakie należy podjąć oraz wskazanie tzw. exorbitancji - nieprawidłowości.

Król poprzez Uniwersały – kolejne trzy Wici, umieszczane w Metryce Koronnej zwołuje poszczególne Sesje (Posiedzenia) Sejmu Walnego.

Drugie Wici anulują Pierwsze Wici, a Trzecie Wici anulują Drugie i Pierwsze Wici, tak, że obowiązują w praktyce wyłącznie Trzecie Wici, co do terminu, miejsca obrad, porządku obrad, etc., Sejmu Walnego.

Król wydaje Uniwersały - Wici na Sejm Walny z odpowiednim wyprzedzeniem aby mogły się zebrać Sejmiki przedsejmowe.

Powinny odbyć się, co najmniej dwie Sesje (Posiedzenia) Sejmu Walnego w roku, w zależności od sytuacji politycznej i wagi spraw do rozwiązania w Najjaśniejszej

Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego-Lehii i jej otoczeniu. Nadzw. Rada Senatu jest traktowana na równi z Sejmem Walnym.

Na Sejmie Walnym skonfederowanym nie obowiązuje quorum.

Marszałek Sejmu Walnego otwiera i zamyka formalnie obrady poprzez trzykrotne stuknięcie Laską Marszałkowską.
Obrady mogą być zlimitowane (odłożone w czasie) do następnej Sesji (Posiedzenia).

Po odczytaniu Porządku Obrad przez Marszałka i formalnym otwarciu obrad poprzez trzykrotne stuknięcie Laską Marszałkowską (insygnium władzy Marszałka Sejmowego) pierwszy w obradach zabiera głos Król lub Legat Królewski z **Mową Od Tronu – Deliberacją Królewską**, który przekazuje Sejmowi Walnemu informację o **Celu** zwołania Sejmu Walnego, o **wydanych od ostatniej Sesji (Posiedzenia) Edyktach królewskich**, o problemach Królestwa i jego stanie oraz o pilnych do podjęcia decyzjach - Uchwałach.

Umawiany jest przez Króla lub Legata każdy punkt obrad aby każdy Poseł i Senator w swoim sercu zważył i rozeznał, czy jest to sprawa rzeczywiście pilna i czy propozycja Uchwały w danej sprawie jest potrzebna, czy forma Uchwały jest właściwa i jaka powinna być treść Uchwały.

Na Sejmie Walnym Król przytacza wydane w międzyczasie (od ostatniej Sesji) lub jeszcze niezatwierdzone Edykty, uzasadnia ich wydanie i poddaje je pod głosowanie. Sprawa, ile Głosów Poselskich i Senatorskich odrzuca Edykt królewski jest do rozstrzygnięcia. Wyjściowo przyjmuje się, że bezwzględna większość odrzuca Edykt.

Po **Mowie od Tronu** zabierają głos poszczególni **Senatorowie** wyrażając tzw. **Vota Senatorskie**, czyli to, co ich nurtuje i to, co ich zdaniem jest pilne i ważne do uchwalenia, odnosząc się do Propozycji od Tronu.

Następnie głosy zabierają poszczególni **Marszałkowie danych Ziem, a następnie ewentualnie Posłowie Ziemscy (kolejno według Ziem)** wyrażając to, co jest problemem na ich Ziemiach Sejmikowych i jaki jest ich stosunek do Propozycji od Tronu i do Votów Senatorskich, czyli które sprawy ich zdaniem, z punktu widzenia ich Ziem, są najważniejsze.

Senatorowie, Marszałkowie Ziemscy, Posłowie Ziemscy zapisują się na swoje Mowy, aby ułatwić Marszałkowi Sejmu Walnego dysponowanie czasem.

Mowy Senatorskie, Marszałkowskie, Poselskie, a szczególnie mowy ad vocem mogą być limitowane czasowo.

Mowy królewskie, kanclerskie, prezydenckie i Marszałka Sejmu nie są limitowane czasowo.

Marszałek Sejmu Walnego podejmuje ostateczną decyzję o kolejności realizacji Porządku Obrad, biorąc pod uwagę wypowiedzi Króla (Legata), Prezydentów, Senatorów, Marszałków Sejmikowych i Posłów Ziemskich.

Marszałek Sejmu Walnego zarządza Debatę Sejmową nad najistotniejszymi kwestiami, dążąc do podjęcia w danej sprawie konkretnej, optymalnej (w sensie zgody) Uchwały; udziela głosu poszczególnym Marszałkom, Posłom i Senatorom; określa formę Uchwały (Sancyt, Rezolucja, Solucja, Konstytucya, etc.) oraz redaguje jej treść. Poddaje następnie ostateczną treść Uchwały pod głosowanie.

Uchwały powinny być jak najkrótsze, zwięzłe i wyrażające w sposób generalny wolę Sejmu Walnego (antidotum na „talmudyzm” Ustaw „Sejmu” na Wiejskiej). Może być podane krótkie uzasadnienie Uchwały, na początku lub na końcu.

Preambuła
(określająca Cel Uchwały)

Treść Uchwały

Uzasadnienie Uchwały

Które Ziemie głosowały „za”, „przeciw”, wstrzymały się”, aklamacja.

Podpis, Aprobata Króla

Vacatio legis

Wpis do Metryki Koronnej

Chodzi generalnie o to, by Najjaśniejsza Rzeczpospolita Królestwa Polskiego, po danej Sesji (Posiedzeniu) Sejmu Walnego, była lepiej zorganizowana, by Poddanym żyło się sprawliwiej i bezpieczniej.

Królewski Sejm Walny jest historycznie polskim Sejmem – odtrutką na pseudo „sejm” na Wiejskiej, który to „sejm” na Wiejskiej wiele Ustaw np. 1066 podjął przeciwko Narodowi Polskiemu. „Sejm” III RP na Wiejskiej można nazywać „sejmem okupacyjnym” lub „sejmem partyjnym”. Każda partia polityczna w III RP musi wcześniej uzyskać wpis do „Rejestru Partii”, czyli jakby koncesję na swoją działalność od III RP. Każda partia polityczna w III RP stanowi system władzy III RP.

Nie można pozwolić, by okupacyjny, partyjny „Sejm” na Wiejskiej, pod pozorem prawa stanowionego, niszczył Polskę rozbierając ją i zniewalając w ratach tzn. poprzez poszczególne antypolskie Ustawy.

Sejm Walny Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego musi reagować szybko, znajdując antidotum na aplikowane w polski system prawny talmudyczne prawa stanowione, poprzez neutralizację Ustaw szkodliwych, podejmując odpowiednie Uchwały lub wręcz abrogując Ustawy wyraźnie antypolskie.

W pierwszej kolejności winny być abrogowane:

- ❖ **Ustawy rażąco niezgodne z prawem Bożym (naturalnym).**
- ❖ **Ustawa budżetowa z deficytem.**
- ❖ **Ustawa budżetowa zrównoważona ale bez preliminarza spłaty długu publicznego.**

Sejm Walny Królestwa Polskiego jest nadrzędny wobec jakiegokolwiek sejmku vel parlamentu partykularnego, a konkretnie wobec okupacyjnego, partyjnego Sejmu III RP, sejmów i sejmików regionalnych III RP, innych sejmów vel parlamentów funkcjonujących na historycznych ziemiach Królestwa Polskiego np. Litwy, Białorusi, Ukrainy, Rosji, Niemiec, etc.

Wszystkie Uchwały Sejmu Walnego Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego muszą być zgodne z prawem Bożym (prawem naturalnym), pod rygorem nieważności *ipso facto*. Za tą zgodność odpowiada Król przyjmując lub vetując Uchwałę.

NOTA INFORMACYJNA

Wnioski, co do proponowanego Porządku Obrad oraz Wnioski ziemskie zgłaszane do Porządku Obrad, jak również zgłaszanie Kandydatów na Urzędy i do nobilitacji można składać poprzez e-mail sejm.walny@gmail.com z kopią do: kancelaria.krolewska.krola.polski@gmail.com aby mogły się znaleźć w Trzecich Wiciach. Wnioski mogą składać przede wszystkim Marszałkowie Ziemscy, najlepiej po odbytym Sejmiku przedsejmowym.

Wnioski, co do Porządku Obrad można również zgłaszać podczas danej Sesji (Posiedzenia) Sejmu Walnego pod warunkiem ich przyjęcia jednogłośnie.

REGULAMIN UCZESTNICTWA W SEJMIE WALNYM

Warunkiem pełnoprawnego uczestnictwa w Sejmie Walnym będzie:

1. Domniemanie braku przynależności Posła Ziemskiego do partii politycznej lub braku aktywnej współpracy Posła Ziemskiego z partiami.
2. Domniemanie, że Poseł nie ma rażącego konfliktu interesów tzn., że jest Wolnym Posłem lub Senatorem wyrażającym Głos Wolny swojej Ziemi.
3. Domniemanie, że Poseł jest osobą ochrzczoneą - domniemanie przynależności Posła Ziemskiego do wspólnoty religijnej kościoła rzymsko-katolickiego lub prawosławnego.
4. Nie życzymy sobie na Sejmie Walnym „Świadków Jehowy”, wyznawców Islamu, wyznawców Judaizmu, etc.
5. Ateiści, bezwyznaniowcy mają prawo uczestniczyć w Sejmie Walnym ale bez kontestowania większości katolickiej i bez domagania się szczególnych przywilejów dla ateistów.
6. Domniemanie braku przynależności Posła Ziemskiego do masonerii pod rygorem infamii i banicji.
7. Domniemanie, że Poseł Ziemski nie jest Żydem od co najmniej 4 pokoleń i nie ma ścisłych związków z Żydami pod rygorem infamii i banicji.
8. Domniemanie, że Poseł Ziemski nie jest Chazarem od co najmniej 4 pokoleń i nie ma ścisłych związków z Chazarami pod rygorem infamii i banicji.
9. Domniemanie, że Poseł Ziemski nie jest ideologiem faszyzmu, komunizmu, banderyzmu pod rygorem infamii i banicji.

10. Domniemanie, że Poseł Ziemi jest narodowości polskiej i ma obywatelstwo polskie. Poseł Ziemi ma obowiązek w fazie rejestracji ujawnić inne obywatelstwa pod rygorem infamii i banicji.
11. Domniemanie, że Poseł Ziemi reprezentuje właściwą Ziemię pod rygorem infamii i banicji.
12. Domniemanie, że Poseł Ziemi nie był tajnym lub jawnym współpracownikiem służb PRL, nie jest tajnym współpracownikiem służb III RP ani służb państw trzecich, pod rygorem infamii i banicji.
13. Pokrycie we własnym zakresie wszelkich kosztów dojazdu i pobytu. Mile widziana dobrowolna partycypacja w kosztach organizacji Sesji (Posiedzenia) Sejmu Walnego.
14. Uczestnictwo w obradach Sejmu Walnego oznacza zgodę na upublicznienie swojego wizerunku i swoich wypowiedzi.

AKREDYTACJA MEDIÓW

1. Osoby lub organizacje chcące rejestrować obrady Sejmu Walnego audio i/lub foto, video są zobowiązane **AKREDYTOWAĆ** się podając do odpowiedniego Rejestru swoje dane osobowe i adresowe i/lub nazwę organizacji i adres i zapoznając się z **REGULAMINEM OBSŁUGI MEDIALNEJ SEJMU WALNEGO** tj. z zasadami obsługi medialnej obrad z zasadą respektowania danych osobowych oraz poszanowania tytułatury osób występujących na obradach.
2. Generalnie chodzi o nie wrywanie w zapisie audio i video słów z kontekstu oraz o nie fotografowanie w złych zamiarach (grymas twarzy, nieelegancka poza, etc.).
3. Organizator może odmówić akredytacji bez podawania powodu.

MIR SEJMOWY

1. Organizator zastrzega sobie prawo nie wpuszczenia na obrady Sejmu Walnego dowolnej osoby mogącej zakłócić obrady Sejmu Walnego.
2. Organizator zastrzega sobie prawo wyproszenia osoby mogącej zakłócić lub zakłócającej obrady Sejmu Walnego.
3. Osoba mogąca zakłócić obrady Sejmu Walnego lub zakłócająca obrady jest proszona o dobrowolne opuszczenia Sali Obrad Sejmu Walnego, a jeśli się nie podporządkuje Decyzji Organizatora może być wyprowadzona przez służby porządkowe lub przez wezwaną Policję

XL

ORGANIZATOREM
Obrad Sejmu Walnego Koronacyjnego Konstytucyjnego
w Gdańsku Oliwie

jest:

Fundacja im. Króla Stanisława Leszczyńskiego „QUOMODO”
www.quomodo.org.pl

Dano 15 marca A.D.2025 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej, w Dziesiątym Roku Naszego Panowania.

Leh XVII Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 — Ziemia Gnieźnieńska
www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLI

www.królpolski.org.pl

**WPIS Nr 05/03/2025
DO METRYKI KORONNEJ
z 15 marca A.D.2025**

www.metrykakoronna.org.pl

www.sejmwalny.org.pl

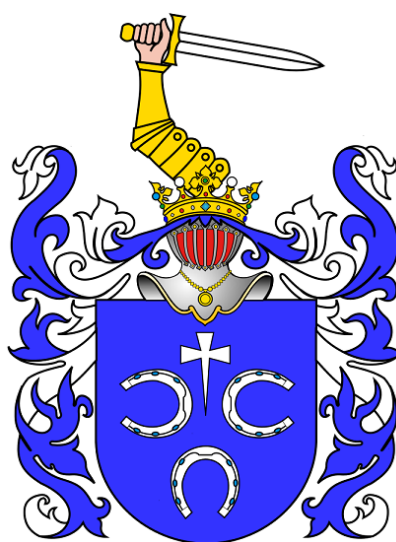

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 — Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

Fundacja im. Króla Stanisława Leszczyńskiego „QUOMODO”

www.quomodo.org.pl

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLIII

A.D.2020 - A.D.2033
Lata Łokietkowe
Lata Jednoczenia Ziem Polskich
w Zjednoczoną Koronę Królestwa Polskiego-Lehii

20 stycznia A.D.1320 – Koronacja Władysława Łokietka na Króla Polski,
po 244 latach od ostatniej koronacji Bolesława Śmiałego A.D.1076
(wyjąwszy koronację Przemysła II oraz Wacława II)

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLIV

Millenium koronacji Bolesława I Wielkiego „Chrobrego”

I Patron A.D.2025

Bolesław I Wielki
„Chrobry”
Książę i chrześcijański Król Polski
w latach 992-1025

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLV

II Patron A.D.2025

błogosławiona Jolenta Helena
(1244-1304)

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLVI

III Patron A.D.2025

Maria Karolina Leszczyńska

„Dobra Królowa”
Królowa Francji
w latach 1725-1768

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLVII

IV Patron A.D.2025

Stanisława Leszczyńska
„Anioł Życia”
położna z Auschwitz
Służebnica Boża Kościoła katolickiego
(1896-1974)

XLVIII

V Patron A.D.2025

Stanisław Dobry Leszczyński

„Dobry Król”

chrześcijański Król Polski

w latach 1704-1709 i 1733-1736

Księżę Lotaryngii i Bar

w latach 1737-1767

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny

IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

XLIX

VI Patron A.D.2025

św. Jadwiga Andegaweńska
„Święty Król”
chrześcijański Król i Królowa Polski
w latach 1384-1399

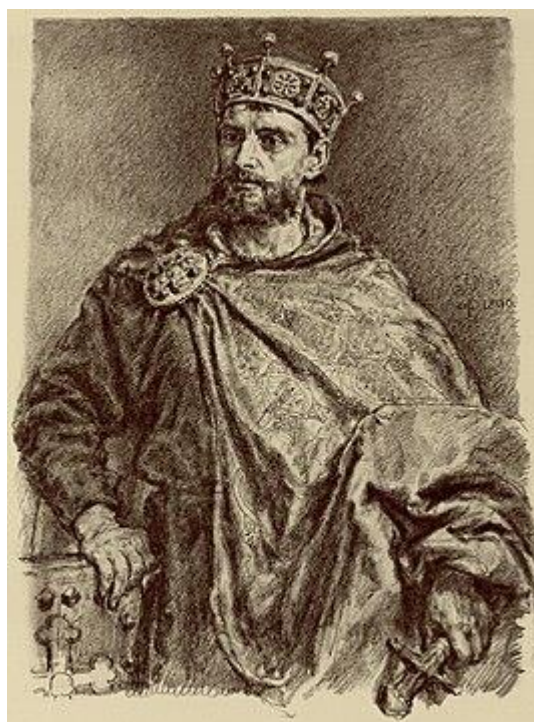

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)

VII Patron A.D.2025

Mieszko II Lambert
Koronowany Król Polski
w 1025 roku

VIII Patron A.D.2025

Rycheza Lotaryńska
Koronowana Królowa Polski
w 1025 roku

NA WIECZNĄ RZECZY PAMIĄTKĘ
MMXXV

Uniwersał Drugich Wici na Sejm Walny Konstytucyjny Koronacyjny
IV Posiedzenie: dnia 22 marca A.D.2025 – Ziemia Gnieźnieńska

www.sejmwalny.org.pl e-mail: sejm.walny@gmail.com [Sejm Walny](#)